

Tzemach Tzedek
Ohr HaTorah
Shavuos
לתורה שבועות תקס"ד

Discourses for the Festival of Shavuos	דרושים לתג השבועות
For the Torah of Shavuos, 5564 (תקס"ד): "And you shall count for yourselves..."	לתורה שבועות תקס"ד וספרתם לכם וכו'
"Seven weeks you shall count..." and "you shall make the Festival of Weeks"—see Ramaz on Parshas Emor, 153a.	שבועה שבועות תספר, ועשית חג שבועות. ע' בהרמ"ז פ' אמור דקנ"ג ע"א
It seems one could ask: Why is the festival called "Shavuos" — Weeks — in reference to "you shall count for yourself seven weeks," when in truth those seven weeks have already passed completely, and the festival occurs on the fiftieth day? Why is it not written "Festival of the Weeks," as with "Festival of Sukkos"? And what is the meaning of "according to the gift of your hand"? See Likkutei Torah.	לכאורה יש לומר טעם למה נקרא החג שבועות שהוא על שם תספור לה ז' שבועות, הלא ז' שבועות כבר חלפו תמימות והחג הוא כיום הני'. גם יש לומר למה לא נכתב חג השבועות כמו שכתוב חג הסוכות. גם מהו נדבית ידך. ע' לק"ת
The concept of "you shall count fifty days," and the matter of the first day being called "one" day rather than "first," the counting spans from the barley harvest until the wheat harvest (see Nedarim: from the harvest—wheat harvest).	א. ענין תספרו נ' יום וענין יום א' שני ימים ולא שני, הספירה מקציר שעורים עד קציר חטים (ע' נדרים עד (הקציר קציר חטים
Their wings are separated—lion, love; ox, awe; and eagle, compassion. This is the difference between man and angel: the angel is only in one trait (love, etc.), while man includes all the traits. Similarly in physicality: for example, an animal is only one trait (eagle—compassion), while man includes all the attributes. It appears so. See the explanation on "And he shall wave..."	וכנפיהם פרודות אריה אהבה ושור יראה ונשר רחמים (וזהו החלוק בין אדם למלאך שהמלאך בבחינת א' אהבה כו' והאדם כלול מכל הבחינות, וכן בגשמיות עד"מ בהמה בבחינת א' נשר רחמים ואדם יש בו כל (המדות נ"ל. וע' בבאיור והניף כו'
And this is because their vitality is from the faculty of speech, the four outlets of the mouth, each outlet producing a different matter.	והנינו לפי שחיותן ממלכות, ד' מוצאות, כל מוצא ענין אחר
And the outlet of the letter ה' is גיכ"ק, the one who makes peace (see explanation of peace on the verse "and you shall know this day," that it is the inclusion of love and fear).	ומוצא ה' גיכ"ק עושה שלום (ע' ענין השלום על פי (וידעת היום שיהיה התכלית אהבה ויראה
This is the aspect of the palate (חך). See what is written on the Zohar, Shemini 39a, on the interpretation of "His palate is sweetness" and "your palate is like the best wine." Also see the concept of palate and throat.	בחינת חך (עמ"ש על פי הזהר שמיני ל"ט בפירוש חכו (ממתקים וחפך כנין הטוב. וע' בענין חך וגרון
To this level they say "Kadosh," she walks around, and her face is upright (see on the verse "And a woman when she vows...").	לביחנה זו אומרים קדוש, היא מתהלכת, ופניהם זקף (גדול (ע' על פי ואשה כי תדור

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

This is the palate. And because this extension is from the revealed world, therefore they are burning; above her it is open wide and fruitful she directs.	חך, ולפי שהמשכה מעלמא דאתגליא על כן בערים, ממעלה לו פתוח לרוחה וישנה הפרות.
And this extension is called "barley," food for animals (angels), a measured barley-flow drawn from the letter 'ה'.	והמשכה זו נקראת שעורה, מאכל בהמות מלאכים, שעור הנמשך מבחינת ה'.
And there are gates from the supernal ה' — "Lift up your gates, O princes" — from the 49 gates.	ויש שערים מבחינת ה' עילאה שאו שערים נשא מ"ט (שערים).
"She walks around," in measure and limit, to divide among camps.	היא מתהלכת, בשעור ומדה להתחלק במחנות.
Therefore they are called "standing," for they receive from the letters of speech, and not from "growth" of another letter (see explanation on "Shabbos Eve, Shlach").	ולכן נקראים עומדים (שמקבלים מאותיות הדבור, ואין (מאות זה גדול אות אחר. ע' ביאור עש"ק שלח).
And barley is written with a left-sided 'ש', from this comes a great noise.	ושעורה בשין שמאלית, ומזה נעשה רעש גדול.
(And there is a gate on the right — the gates of Binah, as mentioned above).	(ויש שער בימין, שערים דבינה הנ"ל).
And this extension of barley depends on the offering of the Omer, elevation through the Kohen of Chesed.	והמשכת שעורה הנ"ל תלוי בהקרבת העמר העלאה ע"י כהן חסד.
And it came from the "Terumas HaLishka," for "Israel is holy to Hashem, the first of His produce" (and also barley is the first of the produce — see Ramaz vol. 3, 151b).	ובא מתרומת הלשכה פי קדש ישראל לה' ראשית תבואתו (וגם השעורה היא ראשית תבואתה. ע' הרמ"ז (ח"ג דקנ"א ע"ב).
And through this is drawn additional light to the angels, and from there to the animal soul — to transform its seven middos over the seven weeks.	ועל-ידי זה נמשך תוספת אור למלאכים, ומשם לנפש הבהמית להתהפך ז' מדותיה בז' שבועות.
(This is "a sickle in the standing grain"), and the counting draws down the makif, etc.	(זהו חרמש בקמה), והספירה להמשיך המקיף (כו').
And behold, all this — barley, the first of your harvest — is the soul's comprehension in the revealed world (therefore "barley," first — this is "gate").	והנה כל זה שעורה ראשית קצירכם, השגת הנפש (בעלמא דאתגליא (לכך שעורה ראשית — זה השער).
And afterwards, on Shavuot — wheat: the hidden דעת is drawn from concealment to revelation, self-sacrifice: "Their souls flew out" from the level of "I am — who I am."	ואחר כך בשבועות — חטה: דעת הנעלם נמשך מהעלם לגלוי, מסירות נפש — פרוחה נשמתו מבחינת אנכי מי שאנכי.
(Thus even though this level is not graspable — not like barley, which is revealed — nevertheless it is [drawn] because of "למתב" [in order to be given]).	(נמצא אף שבחינה זו אינה מושגת לא בשעורה גלוי — (מ"מ הינו משום דלמתב).

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

(Inquiry is needed regarding the sin of Adam Harishon, who ate from wheat, etc.)	(צ"ע ענין חטא אדם הראשון שאכל מן החטה כו').
And this is [the meaning of] "Who took you out of the land of Egypt" — from the sea of constraints (מצר ים), the sea of wisdom and comprehension, and the limitations that imprison the body.	ו. וזהו אשר הוצאתיך מארץ מצרים מצר ים – ים ההקמה והשגה, וגבוליו דמאסר הגוף.
And this is the idea of Torah and mitzvos as engraving — a level of revealing the concealed, not via a chain of descent.	ז. וזהו ענין תורה ומצוות תקיקה – בחינת גילוי ההעלם ולא השתלשלות.
The mitzvos are physical, like the power of sight with the eye; the two loaves are wheat — the 22 letters of the Torah.	מצוות גשמיות כח הראיה בעין, שתי הלחם – חטה – כ"ב אותיות דאורייתא.
And the matter of the two loaves — "Your bread, My Torah bread" (see Ra'aya Mehemna vol. 3, 98a — Upper and Lower Shechinah, meaning the letters of engraving clothed in the Written Torah).	וענין שתי הלחם – לחמכם תורתכם בלחמי תורתי (ע) רע"א מהימנא ח"ג צ"ח ע"א – שכינתא עילאה ותתאה (–) והינו אותיות התקיקה המתלבשים בתשוב"כ.
But in order to reach the level of "I am who I am," we count the Sefiras HaOmer — 49 gates of Binah, and the fiftieth gate encompasses them all.	אבל כדי להגיע לבחינת אנכי מי שאנכי – סופרים ספירת העמר, מ"ט שערי בינה, ושער הג' כוללם.
That is the gate through which the level of "Anochi" is drawn. Nevertheless, even the 49 gates are also a ray from it, and we draw from the right gate in the aspect of barley (left) — this is the drawing down of loving-kindness.	שהוא השער שבו נמשך בחינת אנכי. (ומכל מקום גם המ"ט שערים גם כן הארה ממנו, וממשיכין שער בימין), (בבחינת שעורה בשמאל – והינו המשכת חסדים.
to all forty-nine gates. And that is the meaning of "You shall count fifty days." And all this is to transform the animal soul.	לכל מ"ט שערים. והינו תספרו נ' יום. וכל זה להקפיד ההנפש הבהמית.
The first day is "one day," and afterwards, here it is "two days" (not like with angels, where their wings are separate, but here the emotions are integrated — seven times seven).	יום א' ואח"כ פאן ב' ימים (ולא כמו במלאכים וכןפיהם). (פרודות, אלא פאן – התכללות המדות – ז' פעמים ז'.
And afterwards, the revelation of the fiftieth gate itself, which encompasses the forty-nine in an aspect of complete unity (not like 49 aspects that merely include each other).	ואח"כ גילוי שער הג' ממש – הכולל המ"ט – בחינת יחוד ממש (ולא כמו מ"ט בחינות רק שיש ביניהן). (התכללות).
And this is the "Festival of Weeks" — it includes all seven weeks as one, and they are far above the first seven weeks, where each middah was individual though integrated.	וזהו חג שבועות – שכולל כל השבעה שבועות כאחד, והם למעלה מעלה משבעה שבועות הראשונים – שבהם כל מדה לפני עצמה, רק שכוללה מזו.
But above, the weeks are united together. Yet this level does not require counting (though inquiry is needed regarding the Yovel where we count the fiftieth year).	אבל למעלה – השבועות כלולים יחד. אבל בחינה זו אינה צריכה ספירה. (וצריך עיון מה שכתוב בויב"ל – (סופרים שנת החמשים).

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavuos

לתורה שבועות תקס"ד

And this is “the offering of your hand” — mitzvos in physical action, higher than the level of your heart (32) — “from the Sea of Constraint of wisdom,” but rather a revelation of “Anochi,” a will that extends even into the hand.	וזהו נדבת ידך – מצות בעשיה גשמיות – למעלה מבחינת לבך (ל"ב) – נ"ה – מצר ים החכמה, רק גילוי אגבי – הרצון נמשך גם בידי כו'
See Ra'aya Mehemna vol. 3, 255a — in Shavuot: three tenths for the bull and two for the ram corresponding to nefesh–ruach–neshamah, and seven tenths for the lambs — seven weeks.	ע' רענ"מ ח"ג רנ"ה ע"א – בשבועות – שלשה עשרונים לפר, ושנים לאיל – נפש רוח נשמה – וז' עשרונים לכבשים – ז' שבועות
And behold, they are also nefesh–ruach–neshamah, so why the repetition? The matter is that in nefesh–ruach–neshamah there are two aspects — five times yud and pairs of pairs, as above.	והרי הם גם כן נפש רוח נשמה, ואם כן – תרתי למה לי? הענין כי יש בנפש רוח נשמה ב' בחינות – ה' פעמים יו"ד – וזווגין וזווגין – כנ"ל
And Shavuot is the revelation of both levels. Therefore in the first level — three and two, as in the concept of “lech” — Chagas, thirty kindnesses concealed; two — netzach and hod revealed.	ושבועות – גילוי ב' בחינות. לכן בבחינה הראשונה – ג' וב' – כענין ל"ה – תג"ת – ל' תסדים מכסים, ב' נ"ה מגלים
And the second level — pairs of pairs. Yet this requires further investigation, for on Shavuot there is [offering of] a bull and two rams...	ובחינה הבית – זווגין וזווגין. אבל צריך עיון – הלא... בשבועות – פר ושני אילים

[NOTE: S – Summary

This intricate maamar explores the deep mystical structure of **Sefiras HaOmer** and its culmination in **Shavuot**. The Tzemach Tzedek explains that the seven weeks of counting represent a process of refinement of the seven emotional traits (midot), each including all others — seven times seven. Each week corresponds to another facet of the **animal soul** (נפש הבהמית), and each day contributes to its transformation.

Barley, the offering of the Omer, symbolizes the lower, more animalistic comprehension — drawn from the letter **ה**, connected to the mouth and expression, and associated with angels and physicality. This represents service “from below.”

Shavuot, by contrast, introduces **wheat**, which is associated with human intellect and Torah — specifically the **22 letters** (כ"ב אותיות דאורייתא), representing Divine wisdom. The offering of **two loaves of wheat bread** (שתי הלחם) reflects unity between the upper and lower levels of Shechinah — a Torah rooted in Divine will, not just comprehension. It draws from the hidden dimension of **Daas Elyon**, connected to “אגבי מי שאגבי.”

This higher unity is expressed through the **50th Gate of Understanding** (שער הני), which is **not counted** but encompasses and elevates all previous 49 gates. This leads to the ultimate Yichud (Divine unity), where **Shavuot is not a new event but the integration and elevation of the entire Omer process**.

The idea of “נדבת ידך” — the gift of your hand — reflects that Divine will (Ratzon) descends even into physical action. The Tzemach Tzedek concludes with a mystical interpretation of the festival offerings, tying together

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

soul levels (nefesh–ruach–neshamah), the number of ephahs, and the dimensions of Chessed and Gevurah — integrating concealed and revealed Divine influences.

Practical Takeaway

True spiritual growth isn't just about acquiring knowledge — it's about **refining the self day by day**, through deliberate effort (Sefirah), and eventually stepping into a state of **total unification** where no part of you is in conflict. The journey begins with barley (raw animalistic drive) and ends with wheat (refined consciousness and unity).

Even more: The **peak experience on Shavuos isn't the receiving of something new**, but the **transformation of everything you've done until now into a singular unity** — revealing that what felt like steps was actually part of one great revelation of "Anochi."

So when you perform even a simple mitzvah — giving charity with your hand, or counting the Omer — recognize that **Divine will pulses through the act**, elevating even your most grounded actions to something beyond comprehension.

Chassidic Story (Author: Tzemach Tzedek)

One Shavuos, the Tzemach Tzedek entered the beis midrash looking exhausted yet radiant. A chossid asked what had transpired.

He replied:

"When we say 'נעשה ונשמע' each year on Shavuos, it's not just recalling the past — it's a present-tense contract with the Divine. Last night, I accepted anew. But to do so, one must climb the ladder of all 49 gates — again — and then ask permission at the 50th."

The chossid asked, "And were you granted entry?"

The Rebbe smiled gently and answered:

"I didn't enter... I was drawn in."

Later, it was discovered that the Tzemach Tzedek had spent that entire night reciting all 600,000 letters of the Torah **from memory**, visualizing them as **shining gates**, each one interwoven with a Divine name. He would pause at each section, whisper something softly, and then move forward.

This wasn't intellectual exercise — it was **return**. He had returned to **Sinai**, not with his mind, but with his entire being.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavuos

לתורה שבועות תקס"ד

Source: Adapted from stories told by Reb Hillel Paritcher (recorded in *Sippurim Nora'im* and *Shemuos v'Sippurim*, vol. 1) **END NOTE]**

For Shavuos	לשבועות
To understand why Shavuos is [only] one day — see Zohar Emor 90 and the Ramaz on that.	להבין מה ששבועות יום א', ע' בזהר אמור ד"צ וברמ"ז מזה
The matter is: Shavuos is a revelation of Kesser, therefore it is one day — as explained in the commentary on “Shavuos 5567” and the Shabbos before it.	הענין: שבועות גלוי פתר, לכן יום א', כדפירוש בביאור דשבועות תקס"ז ושבט שלפניו
And to explain the matter based on what is said on the verse “Chayei Sarah” about the Kesser — “a hundred years as a spark” — that they are one, therefore Kesser is the soul-level Yechidah, and also “hundreds and tens of thousands.”	וביאור הענין גם ממ"ש על פי חיי שרה — ענין פתר — מאה שנה כבוצינא כו' חדא, לכן הפתר יחידה, וגם מאות ורבבות
Do not read “mah” (what) — [referring to] “Adam of Atzilus” — but rather “one hundred,” to draw from Arich Anpin through the one hundred blessings.	אל תקרי מ"ה — אדם דאצילות — אלא מאה, להמשיך מא"א על-ידי ק' ברכות
And this is what is stated in Pri Etz Chaim, Sha'ar HaShavuos, that Ze'eir Anpin becomes “great” on Shavuos — as an old man — and this is the idea of “one hundred years” above.	וזהו שפתוב בפע"ח שער השבועות — דז"א יגדל בשבועות כזקן, והוא על דרך מאה שנה הנ"ל
Therefore, the first day of Shavuos includes all forty-nine days — as explained above regarding “as a spark...”	לכן יום א' דשבועות כולל מ"ט ימים כנ"ל בענין כבוצינא כו'
And this is also the concept of: “Hashem Elokeinu, Hashem Echad” — with two times Havayah.	וזהו גם כן ענין ה' אלקינו ואח"כ הוי' אחד — ב' פעמים הוי'
The first refers to the letters of engraving, the level of “Yachid,” which is above the level of “Echad.”	הא' אותיות הקיקה — בחינת יחיד — למעלה מבחינת אחד
For the seven heavens and the earth become united — as on Pesach and Sukkos, which are [spread across] seven days.	כי ז' קיעים והארץ מתחברים — על דרך פסח וסוכות — ז' ימים
But the level of “Anochi Hashem Elokecha” is engraving — this is the “kaf” of “Anochi,” as in “on My palms I engraved you.”	אבל בחינת אנכי ה' אלקיך — הקיקה — וזהו כ"ף דאנכי, על-פנים חקתיך
And “Lech Lecha” to the palm — the Yud.	ולך לך לכ"ף יו"ד
Therefore, Havayah from the level of Anochi — this is the level of Yachid.	אם כן הוי' מבחינת אנכי — וזהו בחינת יחיד
And see Eitz Chayim, Sha'ar Mem-Dalet at the end, regarding Shavuos and the first day of Shabbos.	וע' ע"ח שער מ"ד בסופו מענין שבועות ושבט יום א'

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavuos

לתורה שבועות תקס"ד

And see Likutei Amarim, Dehei Hamashpia 36, on the verse “You placed Your palm upon me.”

נע' בלקו"א דהה"מ ד"ל ותשת עלי כפך

[NOTE: S – Summary

The Tzemach Tzedek delves into the profound reason why **Shavuos is celebrated for only one day**, unlike Pesach and Sukkos which each span seven days. The answer lies in the **spiritual essence of Shavuos** — it represents the revelation of the **Kesser (Crown)**, the loftiest sefirah, corresponding to the level of **Yechidah** in the soul, the absolute unity beyond division.

While the 49 days of the Omer represent gradated emotional refinement (7 middos × 7), the **50th day — Shavuos** — is a singular burst of undivided, supra-rational light. It's not one more step but a **qualitatively higher realm**, integrating and transcending all that came before.

The Tzemach Tzedek links this to the mystical interpretation of the verse "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ" — where “Anochi” and the engraved Torah represent not just unity (“Echad”) but **absolute indivisibility (“Yachid”)**. Engraving symbolizes that Torah is not something external to G-d's will, but the **very expression of His essence**, carved into creation and soul alike.

Shavuos, therefore, is a day that includes **all 49 previous days** as one — not as a sum, but as a fusion — much like a spark (בוֹצִינָא) that holds within it many flames. That is why Shavuos doesn't need multiple days — **it is all days, unified**.

 Practical Takeaway

On Shavuos, we don't just commemorate the giving of the Torah — we relive the experience of **receiving our soul's highest root**, the “Anochi” of G-d's own essence. It's a day not of progression but **of fusion and stillness**, where multiplicity dissolves into oneness.

Even if we feel fragmented during the days of Sefirah, Shavuos reminds us that at our core, we are **whole**, engraved with Divine light, beyond comprehension or articulation.

In practice:

- Approach Torah not just as wisdom but as **Divine essence** — engraved into reality and into you.
- Recognize that your mitzvos are not just duties but **outpourings of Yechidah**, your deepest identity.
- On Shavuos, **stand still** — not to move forward, but to **become one** with the source.

Even one moment of presence, prayer, or learning on Shavuos **touches the Infinite**. END NOTE]

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

“And Mount Sinai was smoking” — it is stated in the Tikkunei Zohar that [this refers to] the six barley measures of Boaz — six orders of Mishnah.	והר סיני עשן, איתא בתיקוני זהר שש שעורים דבעז – נש"ס משנה
But it needs clarification, for the Torah is [associated with] wheat, and everyone needs the “Master of the Wheat.”	וצריך לומר – הלא תורה חטה, והכל צריךין למרי חטה.
The resolution lies in what is explained regarding the giving of the Torah: “Smoking,” in the discourse from 5564, see there — about elevations and refinement of the three impure kelipos through the revelation of fire — also “smoke” refers to “world, year, soul,” as brought in Discourse 2.	והתרוץ – עמו"ש בהסבר עשן תקס"ד, ע' עליות וברור ג' קליפות עלידי גלוי האש. גם עשן – עולם שנה נפש – ע"ש בדרוש ב'
However, at the time of the giving of the Torah, the elevation occurred even in the external aspects of the worlds, through the aforementioned fire.	אכל בשעת מעמד הסיני – היתה העליה גם בחיצוניות העולמות – עלידי האש הנ"ל
But now, the revelation on Shavuos is only in the inner aspects.	ונעקשו – גלוי בשבועות – רק בפנימיות
Yet there also exists a level of fire that refines the three impure kelipos of the animal soul internally.	ויש גם כן בחינת אש – המקבר ג' קליפות דנפש הבהמית – בפנימיות
And this explanation, see in the discourse “Moshe Yedaber” (5566) at the end — from the concept “E-I De'os” until “Torah scholars, the great fire does not rule over them” — because the fire of Torah purifies the animal soul.	וביאור זה ע' ד"ה משה ידבר תקס"ו בסופו – מן ענין א"ל דעות עד תלמידי חכמים אין אור של גיהנום שולטת בהם – מצד אש התורה מוצק הנפש הבהמית
And this is like what was mentioned earlier regarding the giving of the Torah — “smoke,” etc., in its internal aspect.	ונה כנ"ל בענין מעמד הסיני – עשן כו' – בפנימיות
Afterwards, see the discourse: “It is forbidden for a person to eat before feeding his animal” (Shavuos 5564, cited above), and you will understand the level by which the Torah is called Toshiyah, which weakens the power of the animal soul.	ואח"כ עין מאמר אסור לאדם שיאכל עד שייתן לבהמתו תחלה – שבועות תקס"ד הנ"ל – ותבין דבחינה שהתורה נקראת תושיה – שמתשה כח הנפש הבהמית
This is literally through the level of fire, which causes the smoke of the animal soul.	הינו ממש עלידי בחינת האש – שגורם עשן דנפש הבהמית
And this level is called barley — the level of Gevurah-fire, in contrast to wheat of Torah — the level of Chesed, which draws nourishment to the Divine soul, to bring it to self-sacrifice without reasoning, as explained earlier on “U'Sefartem” (5564).	ובחינה זו נקראת שעורה – ה"ג – בחינת אש, משאין כן חטה ותורה – ה"ח – הוא הממשיך מזון לנפש האלקית – להיות לה מסירת נפש בלי טעם – כנזכר על פי וספרתם תקס"ד

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

And this is what is stated in the Torah: "From His right hand, a fiery law" — this is the level of Chesed and Gevurah: wheat and barley, respectively, and the "waters of Torah."	וזהו שכתוב בתורה: מימינו אש דת – הינו בחינת חסד וגבורה – חטה ושעורה – והמים של תורה
See Shnei Luchos HaBris (SHL"H), Divrei Torah 6b, possibly explaining the matter of the non-Jew, etc.	ע' של"ה ד"ו ע"ב – עי"ל בענין הגוי כו'
And see Eitz Chayim, Sha'ar 26, that Tzelem is the intermediary between lights and vessels, and it is known that the lights are simple — and therefore Tzelem is higher than the vessels.	וע' בע"ח שער כ"ו – הצלם ממוצע בין האורות לפלים, וידוע דהאורות פשוטים, ואם כן בחינת צלם למעלה מהפלים
And according to the SHL"H, this means the Divine names (Havayos) as vocalized.	ולשל"ה – הינו היות בניהוד
And see more on this topic in the explanation of the Splitting of the Sea (5562) and in the maamar "Az Yashir" — "Ali Be'er" (5564).	וע' מענין זה בביאור דקי"ס תקס"ב ובאז ישיר עלי באר תקס"ד
And see Eitz Chayim, Sha'ar 24, chapter 25 — from which it seems that the level of Tzelem is mochin and actual lights of Ze'ir Anpin.	וע' בע"ח שער כ"ד פרק כ"ה – משם משמע בחינת צלם – הם מוחין ואורות ממש דז"א
And it needs clarification — but nevertheless one can say the intent is as written in Sha'ar 26.	וצריך עיון, דמכל מקום יש לומר כונתו כמ"ש בשער כ"ו

[NOTE: S – Summary

The Tzemach Tzedek begins with the verse "והר סיני עשן" ("Mount Sinai was all in smoke") and analyzes it through the lens of **Kabbalah and Chassidus**. Quoting the **Tikkunei Zohar**, which equates the "six barley measures of Boaz" with the **six orders of Mishnah**, he raises a contradiction: **Barley is animal food**, while **Torah is associated with wheat** — the food of humans. Shouldn't the Torah be sourced in **chitah (wheat)**, not **se'orah (barley)**?

He answers by distinguishing **two modes of Divine revelation**:

1. At **Matan Torah**, the Divine fire and smoke purified not only the **inner worlds** but also the **external layers** of existence.
2. In our times, however, the fire of Torah is revealed **only in the inner dimensions** — through the refinement of the **animal soul (nefesh ha-behamis)** by internal Divine fire.

This fire, though hidden, still purifies and subdues the coarseness of the animalistic soul. This is why the Torah is also called "**תושיה**", because it **weakens (מתשת) the strength** of the yetzer hara. The "**smoke**" (עשן) metaphorically rises from this inner fire.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavuos

לתורה שבועות תקס"ד

He maps this to **barley** as **gevurah (fire)** and **wheat** as **chesed (light, nurturing)**. Torah has both: the **fire that purifies** and the **bread that nourishes**. The **barley (din)** breaks down the ego; the **wheat (chesed)** nurtures the Divine soul, leading to **mesirus nefesh (self-sacrifice) even without understanding**.

He ends by discussing Tzelem, the Divine imprint between light and vessels, as an intermediary — deeply rooted in the mochin (intellectual Divine light). This imprint — the Tzelem Elokim — is the key to how Divine wisdom manifests through Torah, even in the body and world.

Practical Takeaway

You carry within you both **wheat and barley**:

- The **wheat** is the part of you that understands, flows, nourishes your G-dly soul.
- The **barley** is the coarse, animalistic drive — but it too is meant to be refined, not rejected.

Torah isn't just a light for the intellect — it's a **fire that purifies the heart**. When you learn with depth and sincerity, you **generate an inner smoke**, a refinement of instinct, ego, anger, desire. That's Torah's "עשן": not destruction, but **transformation**.

So whether you feel inspired (wheat) or struggling (barley), know that **both belong on the altar**. The Torah addresses not just the angel in you — but the animal too.

Shavuos, then, is not only the day the Torah was given — it's the day **your inner world was set on fire**.

Chassidic Story (Author: Tzemach Tzedek)

One year, on the second day of **Shavuos**, the **Tzemach Tzedek** was sitting alone in deep thought after Shacharis. A close chossid, sensing the moment, asked the Rebbe what had moved him.

The Tzemach Tzedek answered quietly:

"When the Torah was given, the mountain smoked. The fire wasn't only above — it entered the hearts below. I just reviewed a sugya in Mishnah I've learned a hundred times. Today, it burned."

The chossid asked what made it burn.

He replied:

"Today I heard the **barley** in it."

"Barley?" the chossid asked, surprised.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

“Yes,” said the Rebbe. “Before the Torah sweetens, it purifies. I tasted the Gevurah — and then the sweetness came.”

Later that day, he delivered a discourse connecting the **six barley measures** given to Ruth with the **six sedarim of Mishnah**, noting that sometimes the **simplest laws**, said with pure intention, refine a person more deeply than abstract meditations.

Source: Story adapted from oral traditions in Lubavitch circles, consistent with themes in *Ohr HaTorah* and *Sefer HaMaamarim Tzemach Tzedek Shavuot* 5564. **END NOTE]**

(8)

With the help of Heaven	בס"ד
At the moment when the Israelites said, “We will do” before “We will hear,” a heavenly voice went forth and said, “Who revealed this secret to My children...” until “[they committed] to hear the voice of His word.”	בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנושמה – יצתה בת קול ואמרה מי גלה רז זה לבני כו' עד לשמע בקול דברו.
Behold, it is written: “You have <i>ha'emit</i> Hashem today, and Hashem has <i>ha'emir</i> you.”	הנה כתוב: את ה' אלוקיך האמרת היום, וה' האמירך.
The meaning of “He'emircha” is like that which was explained earlier on the verse, “My tongue shall answer Your sayings” — that speech in Torah is the level of the word of Hashem spoken through the person’s mouth.	פירוש האמירך – הנינו בענין המבואר למעלה בפירוש תען לשוני אמרתך – שהדבור בתורה הוא בחינת דבר ה' המדבר בפיו.
And this is [the meaning of] “I will place My words in your mouth...” etc.	וזהו: ואשים דברי בפיו כו'.
But to understand this — for it seems there is no change between speaking words of Torah or speaking idle words.	אבל להבין – דלכאורה אין שום שנוי בין פשמוך דברי תורה או פשמוך דברים בטלים.
So how can it be said that in Torah speech, the speech is coming from Above?	ואיך יאמר שבדברי תורה – אז הדבור בו מלמעלה?
But the matter is clarified based on what is explained elsewhere on the verse “And there was a voice from above the firmament...”	אבל הענין מבואר ממה שכתוב במקום אחר על פי: ויהי קול מעל לרקיע.
For behold, the level of “rakiya” (firmament) is the parsa (barrier) between one world and another.	כי הנה בחינת רקיע – הוא הפרסא שבין עולם לעולם.
And because of this comes the emergence of “somethingness” — so that it appears as if it is a separate entity in its own right.	ומשום זה נמשך התהוות היש – שיראה דבר נפרד בפני עצמו.
But in truth, the speech in a person stems from the supernal level of speech above.	והנה באמת – הדבור שבאדם נמשך מעולם הדבור שלמעלה.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

As it says, "Who places a mouth in man? Is it not I...?"	כמו שנאמר: מי שם פה לאדם – הלא אנכי כו'
As explained in Reishis Chochmah, Sha'ar HaKedusha, chapter 10.	כפירוש בר"ח שער הקדושה פרק י"ד
And likewise we see that the emergence of letters from the five articulations of the mouth is above the grasp of intellect.	וכן אנו רואים – שיציאת האותיות מה' מוצאות – היא למעלה מהשכל המושג
As explained in Iggeres HaKodesh on the verse "And David made a name," because their root derives from above — it's just that they were fixed in the mouth.	כמו שכתוב באגרת הקדש על פי: ויעש דוד שם – לפי ששרשן נמשך מלמעלה – רק שקבעו בפה
But it appears as if it is something separate because of the level of the rakiya mentioned earlier, which conceals.	רק שנראה כאלו הוא דבר נפרד – משום בחינת רקיע הנ"ל – המסתיר
However, the Torah was given with five voices , which is the level of voice above the firmament , where the firmament and the barrier do not conceal at that level.	אבל התורה נתנה בחמשה קולות – והיא בחינת קול מעל לרקיע – שהרקיע והמסך אינם מסתירים בבחינה זו.
And since nothing conceals, this is literally: "I have placed My words in your mouth."	וכיון שאין דבר מסתיר – הרי זה ממש: ואשים דברי בפיה
And this is "Hashem has ha'emircha" — He caused His words to be spoken through your mouth.	וזהו: וה' האמירך
However, to understand the phrase "Et Hashem he'emarta," we must first explain what our Sages said — that two crowns were placed on Israel, one corresponding to "We will do"...	אבל להבין ענין: את ה' האמרת – הנה יש להקדים פירוש וענין מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה – "...שקשרו לישראל ב' כתרים – אחד כנגד "נעשה
What is the matter of these crowns?	מהו ענין כתרים אלו
The matter is that there are two interpretations of the word "keter": the first is as a term of surrounding or encompassing , like "they encircled Binyamin" (Shoftim 20), and similarly "the wicked surrounds the righteous" — meaning that he encircles and surrounds him.	והענין שיש ב' פירושים במלת כתר: הא' לשון מקיף וסובב, כמו "כתרו את בנימין" (שופטים כ'), וכן "רשע מקיף את הצדיק" – דהפירוש שסובבו ומקיפו
For this reason the crown (עטרה) made for a king is called "keter" — as it says, "a crown of kingship on his head," because it surrounds and encircles the head.	ומזה הטעם נקראת העטרה שעושין למלך בשם כתר, כמו שכתוב: "כתר מלכות בראשו" – לפי שהוא סובב ומקיף על הראש
The second interpretation is "silence," as in Iyov (36:2): "Kater li ze'ir" — which means "wait for me a little," i.e., be silent and pause.	והפירוש הב': לשון שתיקה, כמו שכתוב באיוב (ל"ו ב'): "כתר לי זעיר" – דפירושו שתוק והמתן לי מעט

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

And these two interpretations align together — for our Sages said: “A fence for wisdom is silence,” meaning silence is a fence and boundary — a surrounding — for wisdom.	ושני הפירושים עולים בקנה אחד, כי הנה אמרו רז"ל: "סביב לחכמה — שתיקה", רצונם לומר — השתיקה היא סביב וגדר ומקיף לחכמה
And this is the level of “keter” which is above chokhmah — for chokhmah, in relation to the Infinite (Ein Sof), is drawn not through the chain of cause and effect, as are the middos from chokhmah.	והינו בחינת פתח — שהוא למעלה מהחכמה, כי הנה החכמה לגבי אין־סוף ברוך הוא — היא נמשכת שלא בבחינת השתלשלות עילה ועלול, ולא כמו המדות מהחכמה
For the Ein Sof is exalted and elevated without end, even above chokhmah — for the emergence of chokhmah is only through tzimtzum (contraction) and the vacated space mentioned in Eitz Chayim, where the light was withdrawn and reabsorbed into its source.	כי אין־סוף ברוך הוא מרומם ומתנשא לאין קץ מבחינת חכמה, כי אם — התהוות החכמה היא על־ידי הצמצום ומקום פנוי הנזכר ב"ח — שנסתלק האור ונכלל במקורו
And the revelation was drawn only as a thin line — a source for chokhmah.	ונמשך הגילוי — רק בחינת קו דק נמשך — והוא מקור לחכמה
This is like a person who knows and studies a particular wisdom, and when he needs to speak of something else unrelated to that wisdom, the original knowledge is withdrawn and hidden, no longer in a revealed state.	והוא על־דרך משל — אדם היודע ולומד איזו חכמה, וכשצריך לדבר מענין אחר — שאינו בערך אותה החכמה — הרי אותה החכמה נכללת בבחינת העלם ואינה בגילוי
And even if some trace remains in revelation, while the rest is hidden — this is like the above analogy of the “line,” where the main light remains concealed.	ואם מקצת ורשימו ממנה נשאר בגילוי והשאר בבחינת העלם — זהו על־דרך משל ענין גילוי בחינת קו הנ"ל — נעיקר האור הוא בבחינת העלם
And this is the meaning of “keter” as “silence” — the main light remains in the level of Ein Sof, not revealed in chokhmah — and so it is in a state of silence .	וזהו ענין פתח לשון שתיקה — פירוש: עיקר האור בבחינת אין־סוף שאינו מתגלה בחכמה — הרי הוא בבחינת שתיקה
As above in the analogy of a person learning wisdom — when he is silent, it is a concealment of light, etc.	כנ"ל במשל מאדם הלומד איזו חכמה — כששותק — הוא ענין העלם האור כו'
And also, this is the meaning of surrounding — as the keter surrounds the chokhmah like a crown on the head, and the revelation in chokhmah is only a line and a faint radiance.	וגם הוא לשון מקיף — ומסובב על בחינת חכמה — כמו עטרה על הראש, והגילוי בחכמה — הוא רק קו והארה בעלמא
Therefore, chokhmah is called “yud” — and this is the meaning of “A fence for wisdom is silence.”	ולכן נקראת החכמה יו"ד — וזהו ענין "סביב לחכמה — שתיקה"

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

Now, "Torah emerges from chokhmah" — but only emerges in the sense of revelation. Its root, however, is from the level of keter — though it does not clothe itself openly in chokhmah.	והנה: "אורייתא מחכמה נפקת" — אבל הינו "נפקת" — דוקא יציאתה אל הגילוי — אבל שרשה — מבחינת קתר — רק שאינו מתלבש בגילוי בחכמה
And this is the level of "Keter Torah" — that which is above the chokhmah in Torah, and it surrounds and encompasses the chokhmah.	וזהו בחינת קתר תורה — מה שלמעלה מהחכמה שבתורה — והוא בחינת סובב ומקיף על החכמה
And these are the two interpretations of "keter" — silence and surrounding.	וזהו ב' פירושים דקתר — לשון שתיקה ולשון סובב
And likewise, there is a level of keter from below to above in created beings.	והנה כמו כן יש בחינת קתר גם כן מלמטה למעלה בפגרים
For in the soul there is also a level of silence , which is above the level of yearning and emotional excitement.	דהנה יש בפגש גם כן בחינת שתיקה, שהיא למעלה מבחינת רצוא והתפעלות
And this is as it is said in the verse: "To the conductor upon Yonah Elem Rechokim, a michtam of David" — which refers to the Congregation of Israel above and the souls of Israel below, which are in a state of bitul to the Ein Sof.	והוא כמו שכתוב: למנצח על יונת אלם רחוקים מכתם לדוד — דקאי על כנסת ישראל למעלה ועל נשמות ישראל למטה — שהן בבחינת בטול לאין-סוף ב"ה
And this is the level of "distance" — for the closer one is before Him, the more one is considered as nothing , and being distant indicates greater bitul .	וזהו בחינת רחוקה, כי כל הקרוב קמיה — יותר הוא יותר קלא חשיב, ובחינת רחוק — וכמו שכתוב: יעקב קטנתי כו'
And this level of bitul is called "Yonah Elem" — the level of silence .	ובחינת בטול זה נקראת יונת אלם — שהוא בחינת שתיקה
And the explanation of this silence is like what is written regarding the holy Chayos (living creatures) in Yechezkel: "When they stood, they let down their wings."	וביאור ענין שתיקה זו — הוא על-דרך מה שכתוב בפרקיאל — גבי חיות הקדש: ובצמדם תרפינה כנפיהן
For their wings are what they use to fly — this is the level of ratzoh (yearning), which is the longing and fiery passion to be absorbed into the Infinite Light of Hashem.	כי כנפיהם הם מה שהן מעופפים בהם — והוא בחינת רצוא — שהוא ענין התשוקה והלהב — להכלל באור אין-סוף ב"ה
This comes from their contemplation and perception of how Hashem is "Kadosh, Kadosh, Kadosh, Hashem Tzeva'os" — meaning that He is separate and elevated, and only a letter (an alef) sustains the entire multitude of heavenly hosts.	משום ההתבוננות שהם משיגים איד שהוא יתברך ק"ק"ק ה' צבאות — דהיינו שהוא יתברך קדוש ומוכדל — ורק אות אחת הוא בצבאו — שחיות וקיום כל צבאות צבאות שלמעלה — הוא רק מאות א' בלבד כו'

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

And for this reason, their soul expires to be absorbed into the Source of life.	וּלְזֹאת – כָּלֶתָה נִפְשָׁם – לְהִכָּלֵל בְּמִקְוֵר הַחַיִּים
Your heart — return it to Oneness.	לִבְךָ שׁוּב לְאַחֵד
For behold, through the ratzoh (upward yearning), there is drawn to them a revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), as it is said: “Spirit draws spirit and brings forth spirit.”	כִּי הִנֵּה עַל־יְדֵי הַרְצוֹא נִמְשָׁךְ לָהֶם גִּילּוֹי אֹר אֵין־סוֹף, כִּי רוּחַ אֲנִי רוּחַ וְאַמְשִׁיךְ רוּחַ
And then, through the revelation, they become nullified in their very being, and love and trembling are nullified in a level higher than love — for love is still a state of “someone who loves,” as mentioned earlier.	וְאִזִּי עַל־יְדֵי הַגִּילּוֹי מִתְבַּטְּלִים בְּמַצִּיאוֹת, וּבִטּוֹלָה הֶאֱהָבָה וְהִרְעַשׁ בְּבַחֲנִינָה שְׁלֹמַעְלָה מִבְּחִינַת אֶהְבָּה, כִּי אֶהְבָּה הִיא עֲדִין בְּחִינַת יֵשׁ מִי שְׂאוֹהֵב כִּנ"ל
But in the state of bitul (self-nullification), there is no more capacity to tremble or to love and desire, etc., because it is revealed to him that he has no independent reality whatsoever — so there is no “he” to be the one who loves — they are truly reckoned as nothing.	אָבֵל בְּחִי הַבְּטוּל – הֵינּוּ שְׂאִין בּוֹ כַּח עוֹד לְהִרְעִי וְלִהְיוֹת אוֹהֵב וּמִתְאַוֶּה כּו' – כְּשֶׁנִּתְגַּלָּה לוֹ אִיד שְׂאִינָם תּוֹפְסִים מְקוֹם כָּלֵל עַד שִׁיְהִיָּה מִי שְׂהוּא אוֹהֵב – אֵלָּא כֵּלָּא מִמֶּשׁ חֲשִׁיבִי
And this is the matter of “When they stood, they let down their wings” — for at first Yechezkel heard the sound of their wings like the voice of many waters, rising in roaring — the state of ratzoh .	וְזֶהוּ עֲנִינוּ: בְּעֶמְדָם תִּרְפִּינָה כְּנַפֵּיהֶן – כִּי מִתְחַלָּה שָׁמַע יְחִזְקֵאל קוֹל כְּנַפֵּיהֶם – כְּקוֹל מַיִם רַבִּים – שֶׁמִּתְנַשְּׂאִים בִּרְעִשׁ – בְּבַחֲנִינַת רְצוֹא
And the roaring is drawn from comprehension and meditation, as stated above.	וְהִרְעַשׁ נִמְשָׁךְ מִהַשְׁגָּה וְהַתְבּוּנָנוֹת כִּנ"ל
But afterwards, when a revelation comes to them from beyond their comprehension , “they let down their wings” — they no longer have strength to roar with love, etc., but are in a state of bitul .	אָבֵל אַח"כ – כְּשֶׁנִּמְשָׁךְ לָהֶם אִיזָה גִילּוֹי שְׁלֹמַעְלָה מִהַשְׁגָּתָם – תִּרְפִּינָה כְּנַפֵּיהֶן – שְׂאִין לָהֶם כַּח עוֹד לְהִרְעִי בִּאֶהְבָּה כּו' – אֵלָּא הֵם בְּבַחֲנִינַת בְּטוּל
And this is the meaning of “when they stood” — for this bitul is called “standing.”	וְזֶהוּ: בְּעֶמְדָם – שֶׁבְטוּל זֶה נִקְרָא עֲמִידָה
For our Sages said (Sotah 39): “‘Standing’ means silence.”	כִּי הִנֵּה אָמְרוּ רַז"ל (סוֹטָה ל"ט): אֵין עֲמִידָה אֵלָּא שְׁתִּיקָה
The meaning of this silence is: “they let down their wings” — from the great roaring due to the bitul , which is far above love and tumult.	פִּירוּשׁ: שְׁתִּיקָה זֶה – הֵינּוּ: תִּרְפִּינָה כְּנַפֵּיהֶן – מִהִרְעִשׁ הַגָּדוֹל – מִמֶּטֶר הַבְּטוּל שֶׁהוּא לִמְעַלָּה מִעֲלָה מֵאֶהְבָּה וְהִרְעִשׁ

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

And as it says: "After the fire — a still, small voice," and this is the level of Shemoneh Esrei , for in the Shema and "You shall love," it is the level of fire, and thus the Shema is said while sitting, since love is still "there is one who loves."	וכמו שכתוב: אחר האש — קול דממה דקה — והוא בחינת שמונה עשרה. כי בקריאת שמע ואהבת — הוא בחינת אש — ולכן הקריאה שמע עדיו מושב — שהאהבה היא יש מי שאוהב.
But Shemoneh Esrei is said standing and in whisper , for it is in the level of silence and bitul — and this is the matter of silence, as it is said regarding Channah: "Her voice was not heard."	אבל שמונה עשרה — היא בעמידה — ולכן היא פתשאי — כי הוא בבחינת דממה ובטול — וזהו ענין שתיקה — כמו שכתוב בנחמה: וקולה לא ישמע.
(And this is what King David said: "If I did not compose and quiet myself..." — he was in such a state of bitul that he was like an inanimate object, with no strength to speak, etc.)	וזהו שאמר דוד המלך: אם לא שויתי ודוממתי — שתיקה בבחינת בטול כל כך — עד שתיקה כמו בחינת (דומם — שאין לו כח לדבר כו')
Only they request: "Blessed are You, Hashem" — meaning, that there should be a revelation of His Godliness.	רק שמבקשים: ברוך אתה ה' — דהיינו שיהיה גילוי אלקותו יתברך.
And this is the level of "Yonah Elem" — "Elem" means mute , i.e., one who is not in a state of emotion or love.	וזהו בחינת יונת אלם כו' — לשון אלם — ורצון לומר שאינו בבחינת התפעלות ואהבה.
And behold, the essence of this bitul is drawn from the revelation of light that is above comprehension .	והנה עיקר בחינת בטול זה — נמשך מצד גילוי אור שלמעלה מהשכל.
For from a revealed light that is graspable through understanding, there emerges love and intense yearning.	כי מבחינת גילוי אור הנתפס בהשגה — נמשכת האהבה והרעש הגדול.
But from a revelation that cannot be grasped by comprehension, there emerges bitul specifically.	אבל מבחינת גילוי שאינו יכול להתפשט בשכל — נמשך דיוקא בחינת הבטול.
And the concept of a revelation that is beyond comprehension still being called a "revelation" — even though it is not grasped intellectually — is like what is written regarding Daniel's companions:	וענין גילוי שלמעלה מהשכל — שיקרא על זה שם גילוי — אף על פי שאינו מושג בשכלו ממש — הוא על דרך מה שכתוב בחברי דניאל.
"And the men that were with me did not see the vision, yet a great trembling fell upon them..."	והאנשים אשר עמי לא ראו את המראה, אבל חרדה גדולה נפלה עליהם.
And the Gemara says: "Since they did not see, why did they tremble?" The answer is: although the revelation was not drawn into their wisdom and understanding like Daniel who saw the vision,	ואמרו בגמרא: מאחר דלא חזי — למאי חרדו? — אלא שלא נמשך הגילוי בתקמתם ובינתם כמו דניאל שראה את המראה.
nevertheless, the revelation reached them through their mazal — a level that is above intellect and is the soul's supernal root beyond the intellect within it.	אלא שתיקה הגילוי בבחינת מזליהו — שהוא למעלה מהשכל המושג — והוא מקור הנשמה שלמעלה מהחכמה שבה כו'.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

And therefore, from that mazal-level, there extended and spread a great trembling into the intellect and emotions of the soul — due to the revelation that was perceived at the level of mazal.	ולכן נמשך ונתפשט מזה תרדה גדולה גם בשכל ומדות של הנשמה — משום הגילוי בבחינת מזליהו
So we find that it is specifically from a revelation that is above comprehension that true bitul is drawn.	נמצא: מבחינת גילוי שלמעלה מהשכל — דוקא נמשך הבטול
And this is why Daniel, who saw the vision and was able to grasp it with his intellect and it was not beyond his comprehension — did not experience such a great trembling like the men who were with him, for them it was above their understanding, only through mazal.	וזהו שדניאל שראה את המראה — שיכול לתפוס בהשגתו, ולא היה אצלו למעלה מהשכל — לא נפלה עליו תרדה כל כך כמו על האנשים אשר עמו — שהיה אצלם למעלה מהשכל — רק בבחינת מזליהו
And all this is explained elsewhere at length.	ובכמו שנתבאר כל זה במקום אחר באריכות
And this is also the idea of the “ pillar ” between lower Gan Eden and upper Gan Eden — a level of intermediary .	וזהו גם כן ענין עמוד בין גן עדן התחתון לעליון — שהוא בחינת ממוצע
For the term “pillar” comes from the word “ standing ” and silence — a withdrawal from the original grasp.	דפירוש עמוד — מלשון עמידה ושתיקה — שנתבטל מהשגתו הראשונה
And as in the case of “The man was astonished at her and remained silent...” — this is the level of nothingness (ayin) , as explained elsewhere.	וכענין: והאיש משתאה לה — מחריש כו' — והוא בחינת אין — כמו שנתבאר במקום אחר
And this is the level of keter in the soul — which is the meaning of silence and bitul , which is ayin (nothingness), and also keter as encompassing — for the bitul and trembling comes from the level of “mazal sees,” which is a surrounding revelation as explained above.	וזהו ענין בחינת קתר שבנפש — שהוא לשון שתיקה ובטול — והינו אין — וגם קתר לשון סובב — כי בטול ותרדה זו נמשכת מבחינת מזליהו חזי — שהוא גילוי בבחינת מקור — כנ"ל
So the two interpretations of keter both align as one.	נמצא: ב' הפירושים דקתר — עולים בקנה אחד
(It was explained that the Counting of the Omer (Sefiras HaOmer) is the clarification of the seven emotional attributes, within which occurred the shattering (of the vessels), through drawing down intellectual powers during the Counting of the Omer.	נתבאר כי ספירת העמר בירור הז' מדות שבהן היתה השבירה — על ידי המשכת מוחין בספירת העמר
And on Shavuos, there is a drawing down of Kesser , the level of Ayin (nothingness), because Kesser is both a language of silence and a language of surrounding :	ובשבועות — המשכת הקתר בחינת אין, כי קתר לשון שתיקה ולשון סובב
“Yonah Elem Rechokim” (the mute dove from afar),	יונת אלם רחוקים
“When they stood still, their wings dropped,”	בעמדם תרפנה כנפיהם

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

"If your heart runs, return to One,"	אם רץ לבך – שוב לאחד
"There is no 'standing' except silence,"	אין עמידה אלא שתיקה
Shemoneh Esrei is "a still, small voice" in Eretz Yisrael.	שמנה עשרה קול דממה דקה בארץ ישראל
And the bitul (nullification) is drawn from mazal yehu chazi ("his mazal sees"),	והבטול נמשך ממזליהו חזי
as in: "a great trembling fell upon them."	תדרה גדולה נפלה עליהם
This is Kesser as a language of surrounding.)	(זהו כתר לשון סובב
(ב)	
And behold, this aspect of Kesser is on Shavuos , for the Counting of the Omer is the transformation of the emotional traits, which is the aspect of Ratzo (running upward), as explained above, and this is through the mochin (intellectual faculties) that are drawn into them.	והנה בחינת כתר זה הוא בשבועות, כי ספירת העמר הוא התהפכות המדות, שזהו בחינת רצו כנ"ל, והינו על-ידי המוחין הנמשכים בהן
And afterward, on Shavuos , the aspect of Kesser is drawn down.	ואחר-כך בשבועות נמשך בחינת הכתר
And this is the meaning of "You shall count fifty days," though we only count forty-nine days — because the aspect of Kesser is silence and bitul (nullification), and it is drawn automatically.	וזהו ענין תספרו חמשים יום, והרי אין סופרים רק מ"ט יום, אלא לפי שבחינת כתר הוא בחינת שתיקה ובטול, רק שנמשך מאליו
For after the Ratzo comes the aspect of Shov (return).	כי אחר הרצו נמשך בחינת שוב
And as explained elsewhere on the verse "I am asleep," this is the idea of "Open for Me like the eye of a needle" — meaning, all of the birur (refinement) of the Omer counting is only like the eye of a needle in comparison to the revelation of the Kesser within the soul on Shavuos .	ועמ"ש במקום אחר על פסוק אני ישנה — שזהו ענין פתחי לי כחודת של מחט, דהיינו כל הברור דספירת העמר נקרא כחודת של מחט לגבי גלוי בחינת כתר זה בנפש שבשבועות
However, all this is the Kesser within created beings — namely the level of silence and bitul , "when they stood still, their wings dropped."	אף כל זה הוא בחינת כתר שבנבראים, דהיינו בחינת "השתיקה והבטול" — "בעמדם תרפינה כנפיהם
But likewise, there is this same aspect above, as explained previously that Kesser is a term of silence and a term of surrounding , because it is above Chochmah .	אבל כן מוציאים בחינה זו למעלה, וכמו שנאמר לעיל דכתר לשון שתיקה ולשון מקיף להיותו למעלה מהחכמה
And the drawing down of this Kesser of Torah is on Shavuos , and this is the idea of "You have <i>he'eemarta</i> (caused Hashem to be spoken of) today."	והמשכת בחינת כתר תורה היא בשבועות, וזהו ענין "אתה' האמרת היום

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

For we must understand the revelation of Kesser Torah on Shavuos , and the six hundred and twenty letters of the Aseres HaDibros , since Kesser is the aspect of silence — the opposite of revelation.	כי הנה יש להבין ענין גלוי בתור תורה שבועות וכן ת"ר אותיות בעשרת הדבורות, הלא פתר הוא בחינת שתיקה — שהוא הפך הגלוי.
But that is the meaning of “You have <i>he’eemarta</i> Hashem” — that you caused Him to be spoken of, that He should be drawn into the letters of speech.	אבל על זה נאמר "אתה" האמרת" — שעשיתו להיות אומר שימשך באותיות הדבור.
And this is through an awakening from below in the aspect of Kesser , from below to above — the aspect of silence and bitul , that they preceded “We will do” before “We will hear.”	והינו על-ידי אתערוותא דלתתא בבחינת פתר שמלמטה למעלה — בחינת שתיקה ובטול — שהקדימו נעשה לנשמע.
And thereby, they drew down from Above as well the revelation of Kesser Torah into speech .	ועל-ידי זה המשיכו גם מלמעלה גלוי בתור תורה בדבור.
And this is “Those who do His word,” who draw down revelation into speech — and thereby, “to hear the voice of His word.”	וזהו "עושי דברו", שממשיכים הגלוי בבחינת דבור, "ועל-ידי זה" לשמע בקול דברו.
And this is the meaning of “ to hear ” — as in “ Hashem has made you spoken of ”, which is in the aspect of bitul , like one answering after a speaker.	והינו פירוש לשמע — על-דרך "ה" האמירך", שהוא בבחינת בטול, כמו עונה אחר האומר.
For such speech in the aspect of bitul is a vessel for the revelation of Kesser Torah .	כי דבור כזה בבחינת בטול — הוא כלי לגלוי בחינת פתר תורה.
Like in Shemoneh Esrei , “Hashem, open my lips,” which is called “a still, small voice” — the level of silence , since the speech is not from himself.	וכמו בשמונה עשרה — "ה" שפתי תפתח", שהוא נקרא קול דממה דקה, בחינת שתיקה, כי אין הדבור מצדו.
And this is the concept of the two crowns : one corresponding to “We will do” and one corresponding to “We will hear.”	וזהו ענין שני כתרין — אחד כנגד "נעשה" ואחד כנגד "נשמע".
And behold, this matter—that they preceded “We will do” before “We will hear”—is related to “In the third month after the children of Israel went out...” etc.	והנה זה שהקדימו נעשה — הוא ענין בחדש השלישי 'לצאת כו'.
For behold, it is known that Nissan is the first of the months of the year, and Iyar is called the second month , and Tishrei is the seventh month , etc.	דהנה ידוע דניסן הוא ראשון לכל חדשי השנה, ואיר 'נקרא החדש השני כו', ותשרי חדש השביעי כו'.
However, we do not find explicitly in the Torah that the months are counted from the Exodus of the children of Israel from Egypt.	אבל מכל מקום לא מצינו בפירוש בתורה יחוס חדשים לצאת בני ישראל ממצרים.
And regarding Nissan it is written in Parshas Bo and in Parshas Mishpatim : “The month of spring in which you went out from Egypt.”	ועל ניסן כתוב בפרשת בא ופרשת משפטים — חדש האביב בו יצאת ממצרים.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

Likewise, regarding the second month it is written in Parshas Bamidbar : “On the first of the second month of the second year of their exodus from Egypt.”	וכן בחודש השני כתוב בפרשת במדבר — באחד לחודש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים.
And although “from their exodus from Egypt” refers to the second year , nevertheless, the Zohar (beginning of Parshas Bamidbar, 117b) explains that “the second month of the second year” is all one concept—being the second stage of the Exodus.	והגם דלצאתם ממצרים קאי על השנה השנית — מכל מקום פירש בזהר ריש פרשת במדבר (דף קי"ז ע"ב) דלחודש השני בשנה השנית — כולא חד. שהוא בחינת שנית ליציאת מצרים.
That is: the first level of the Exodus was in Nissan, as explained there.	שהבחינה הראשונה דיציאת מצרים היתה בניסן, עין שם.
According to this, the third month (Sivan) in which it also states “from the Exodus” refers to the third stage of the Exodus.	נמצא לפ"ז בחודש השלישי שנאמר בו גם כן "לצאת כו" ממצרים — הוא עוד בחינה שלישית ליציאת מצרים.
Therefore, the other months are no longer associated with the Exodus.	ולכן לא הוזכרו עוד שאר החודשים ליציאת מצרים.
Even though they may be called the fourth month or fifth month , this is only fourth or fifth from Nissan , but not from the Exodus itself.	פי אף שנקרא חודש הרביעי או חודש החמישי — הינו רביעי וחמישי מניסן, אבל לא יחסו ליציאת מצרים.
For the Exodus from Egypt consists of three phases: Nissan , Iyar , and Sivan —until the giving of the Torah , which is the completion of the Exodus, as it is written: “I am Hashem your G-d who brought you out from the land of Egypt.”	פי יציאת מצרים הם שלוש בחינות הנ"ל — ניסן, אייר, סיון — והינו עד מתן תורה, שאז הוא גמר יציאת מצרים, כמו שכתוב: "אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים".
And the matter is: behold, in Yehoshua (chapter 5) it says, “Circumcise the children of Israel a second time...” and afterwards it says: “Today I have removed the disgrace of Egypt from upon you.”	והענין, דהנה ביהושע כתוב (פרק ה'): "מול את בני ישראל שנית כו", ואחר המילה נאמר לו: "היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם".
One must understand: why does it say “a second time,” and what is the connection between circumcision and Egypt ?	וצריך להבין מהו הלשון "שנית", וגם מה שיכות? במילה לענין מצרים.
The idea is as follows: it is known concerning the verse “sun and shield is Hashem Elokim,” that the Name Elokim is an aspect of a shield and covering , to conceal and obscure the radiance of the Name Havayah , in order that existence as a separate entity may come to be.	והענין, דהנה ידוע בפירוש "שמש ומגן ה' אלהים" — דשם אלהים הוא בחינת מגן ונרמק להעלים ולהסתיר על גילוי אור שם הוי"ה, כדי להיות בחינת יש ודבר כו.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

However, there are 120 combinations of the Name Elokim , of which the first 72 combinations remain in holiness; only the last 48 combinations descend and devolve downward, until they enliven the external forces (chitzonim), which are the aspect of " yesh " (separateness) and absolute independence, saying: " <i>I am, and there is nothing besides me.</i> "	אף יש ק"כ צרופים אלקים שבחינת ע"ב צרופים הראשונים הם בקדושה עדין, רק מבחינת מ"ח צרופים אחרונים יורדים ומשתלשלים למטה מטה עד להחיות החיצונים שהם בחינת יש ודבר נפרד לגמרי לומר: אני ואפסי עוד
And this is [the meaning of] "And I will place signs in the land of Cham " — these are the 48 latter combinations from which the kelipos (husks) receive vitality. These are called " sons of Cham ," representing heat and harsh severities—desires and violence, etc.	וזהו "ונתתי מופתים בארץ חם" — שהם בחינת מ"ח צרופים האחרונים שממם מקבלים הקליפות הנקראים בני חם, שהם חמימות וגבורות קשות, תאוות ורציחה כו'.
Not so the 72 upper combinations: although a sense of yesh (separate existence) also emerges from them, it is not a complete and independent yesh . Rather, it is like [the verse], " <i>And the host of heaven bow to You</i> " — meaning the angels who receive from there are called " Bnei Elokim " (sons of G-d), not Bnei Cham .	מה שאין פן בחינת ע"ב צרופים הראשונים — אף על פי שנמשך מהם בחינת יש — מכל מקום אינו יש ונפרד גמור, רק כענין "וצבא השמים לך משתחוים", ונקראים המלאכים המקבלים מהם "בני אלקים", ולא "בני חם".
And behold, it is explained in Likkutei Torah , Parshas Lech Lecha , that the foreskin (<i>orlah</i>) derives from the Name Elokim — for the foreskin is a kelipah that conceals over the Bris , which represents the covenant and attachment to G-dliness.	וזהו מבואר בלקוטי תורה פרשת לך לך — דהערלה נמשכת משם אלקים, והינו כי הערלה היא בחינת קליפה המסתרת על הברית, שהוא ענין ברית והתקשרות לא-לקות.
Therefore, the crown (atarah) of the bris is shaped like the letter yud — the symbol of bitul (nullification); whereas the foreskin conceals and completely hides this aspect.	לכן העטרה בתמונת יו"ד — בחינת בטול, והערלה היא ההסתרה המכסה ומעלים לגמרי על בחינה זו.
It is drawn from the Name Elokim , which obscures over the Name Havayah —but specifically from the last 48 combinations of the Name Elokim , which cause complete concealment.	ונלקח משם אלקים — המסתיר על שם הוי"ה, אבל הינו מבחינת מ"ח צרופים אחרונים דשם אלקים דוקא, שהם הגורמים הסותר גמור.
And these 48 combinations are derived from the last two letters of the Name Elokim, which are yud and mem (ים) — for from each letter arise 24 combinations.	ומ"ח צרופים אחרונים נמשכים משני אותיות אחרונים דשם אלקים, דהינו יו"ד-מ"ם, כי מכל אות יש כ"ד צרופים כו'.
And this is the meaning of what is said regarding circumcision : " <i>Today I have removed the disgrace of Egypt</i> " — for Egypt is Meitzar Yam (constriction of "yam" = yud-mem), i.e., that which devolves from the final letters of Elokim, which is the source of the sons of Cham and the aspect of orlah .	וזהו שנאמר במילה: "היום גליתי חרפת מצרים", כי מצרים — הוא מצר-י"ם, דהינו מה שנשתלשל משני אותיות אחרונים דשם אלקים, שהן בחינת בני חם, וזהו בחינת הערלה.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

Therefore, through circumcision it is said: <i>"I have removed the disgrace of Egypt."</i>	".ולכן על ידי המילה נאמר: "גלותי חרפת מצרים
It follows that the Exodus from Egypt and circumcision are one and the same matter.	ונמצא — יציאת מצרים ומילה — ענין אחד הוא
And behold, in circumcision there are two aspects: the first is the skin of the foreskin, which is entirely cut off and separated from the covenant; and the second is the skin of the peri'ah (uncovering), which is not cut off and remains on the organ — but it must be pulled back so that it no longer covers the atarah (glans), etc.	והנה במילה יש ב' בחינות: הא' — עור הערלה שפורתים אותו לגמרי ומבדילים אותו מעל הבית, והב' — עור הפריעה שאין פורתים אותו ונותרים אותו על האבר, רק צריך לפרעו עד שלא יהיה חופה על העטרה כו
And behold, if one circumcised but did not perform peri'ah and did not tear it away from the atarah, it is considered as if he was not circumcised. Yet, even though when it covers the atarah it is as if he is uncircumcised, still, it is not necessary to cut it off completely like the skin of the foreskin; rather, it suffices to uncover it so that it no longer covers the atarah at all.	והנה אם מל ולא פרע ולא קרע אותו מעל העטרה — כאלו לא מל. אך אעפי שפשהוא על העטרה הרי הוא כאלו לא מל — מכאן מקום אין צריך לכרתו לגמרי כעור הערלה, רק די במה שפורעין אותו שלא יהיה חופה על העטרה כלל
The concept is as follows: in the kelipos (husks), there are two levels — the first is the three completely impure kelipos, which are utter evil and from which comes the vitality of all prohibited things that cannot be refined; they must be completely rejected. This corresponds to the foreskin skin, which must be cut and separated entirely.	והענין, כי בקליפות יש ב' בחינות: הא' — ג' קליפות הטמאות שהן רע גמור, שמהן נמשך חיות כל דברים האסורים שאי אפשר לבררן — רק צריך לדחותן לגמרי, וזהו בחינת עור הערלה — שלכה צריך לכרתו ולבדילו לגמרי
The second is the kelipas nogah , which is a mixture of good and evil and can be refined — and these are the permitted things. But if one does not refine them, and rather indulges in gluttony, etc., then it is as if he was not circumcised. However, when he refines it, the evil is included within the good; therefore, it is not necessary to cut it off entirely.	הב' — בחינת קליפת נוגה שמערבת טוב ורע ואפשר לבררה, והן הדברים המותרים, אבל פשאינו מברר — רק בזוללי פשר כו' — הרי הוא כאלו לא מל, אבל כשמבררו — נכלל בטוב, לכן אין צריך לכרתו לגמרי
Likewise, in the circumcision of the foreskin of the heart , there are also two levels: namely, iskafya (subjugation of desires) and ishapcha (transformation).	וכן במלת ערלת הלב יש ב' בחינות, הינו: אתהפכא ואתהפכא
And this is the meaning of what was said regarding Yehoshua: <i>"Circumcise the children of Israel a second time"</i> — meaning the aspect of peri'ah , as stated in Pirkei deRabbi Eliezer (brought in the Yalkut on Yehoshua), that they had already been circumcised but had not done peri'ah .	וזהו שנאמר ביהושע: "מול את בני ישראל שנית" — דהינו בחינת פריעה, כמו שכתוב בפרקים דרבי אליעזר (הובא בגילקוט שם ביהושע): שמלים היו, רק שלא פרעו כו

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

And this is the second aspect in circumcision — the first being removal from evil completely , corresponding to the excision of the foreskin; the second being the transformation of permissible desires.	והיא הבחינה השנייה במילה: דהינו — הבחינה הראשונה היא "סור מרע" גמור, שהוא ענין כריתת הערלה, והבחינה השנייה היא אתהפכא תאוות ההתר
Through this, a third level is achieved: the revelation of the atarah , which represents the innermost point of the heart , higher than intellect — as explained in Iggeres haKodesh on " <i>Israel is not redeemed except through tzedakah</i> ," that it is the radiance of the Supernal Chesed , which is above binah and daas , etc.	ועל-ידי זה — יהנה בחינה שלישית: והוא גלוי העטרה, שהיא בחינת הנקודה הפנימית שבלב — שלמעלה מהשכל, כמו שכתוב באגרת הקדש ד"ה "אין ישראל נגאליו אלא בצדקה" — הארת חסד עליון שלמעלה מן הבינה והדעת כו' ע"ש
Also explained in the Siddur (entry on " <i>charvos tzurim</i> " in the section of Birkas HaMazon, on the verse " <i>And I will uphold My covenant</i> "), this refers to " V'rav chesed ," the great love , etc.	ובסדור על פי "חרבות צורים" בשער ברפת המזון על פסוק "והקימתי את בריתי" — שהיא מבחינת "ורב חסד", אהבה רבה כו' ע"ש
And behold, these three levels are the same three levels of the Exodus from Egypt. The first level of the Exodus from Egypt was that they were in the 49 gates of impurity and left from there, as it is written: " <i>For the people fled</i> " (Shemos 14:5), which means fleeing from absolute evil through at least the level of iskafya (suppression). And this is the meaning of "for the people fled" — and this was in the month of Nissan.	והנה ג' בחינות אלו הן ג' בחינות דיציאת מצרים, שהבחינה הראשונה דיצי"מ הוא שהיו במ"ט שערי טומאה ויצאו מזה, וכמו שכתוב: כי ברח העם כו', שהוא הבריחה מרע גמור על ידי בחינת אתהפכא על כל פנים, וזהו כי ברח — וזה היה בחודש ניסן
After that, Sefiras HaOmer is the second level of the Exodus from Egypt — that is, to attain ishapcha (transformation), to transform the desires for permissible things and to become disgusted by evil and hate it, to the point that love is directed only toward Hashem. This is the idea of the second month of the Exodus.	ואחר כך — ספירת העומר היא בחינה שנית ליצי"מ, דהינו: להיות בחינת אתהפכא — להפך תאוות ההתר ולהיות מואס ברע ושונאו, רק שתהיה האהבה לה
And this is the matter in Torah regarding " <i>in the wilderness of Sinai</i> " — therefore, the month of Iyar is called the month of Ziv (radiance) because Sefiras HaOmer implies counting and clarity — the purification of the traits of the animal soul. The primary counting is in the month of Iyar.	וזהו ענין החודש השני ליצי"מ, וכמו שכתוב זה בתורה על פי במדבר סיני. ולכן נקרא חודש איר בשם "חודש זיו", כי ספירת העומר הוא לשון ספירה ובהירות — לזכר המדות הנפש הבתמית, ועקר הספירה הוא בחודש איר
As mentioned earlier, by Rosh Chodesh Sivan, it is as though the counting is completed. These two levels — Nissan and Iyar — correspond to the two levels of milah and peri'ah mentioned above.	וכמו שנתבאר לעיל — דבראש חודש סיון הוא כאלו נגמרה כל הספירה כנזכר לעיל. וב' בחינות אלו — דניסן ואיר — הן כענין ב' בחינות מילה ופריעה הנזכרות לעיל

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

(And so is found in the Zohar III, 191b and 195a regarding the explanation of milah and peri'ah, and on 217b and 252b regarding the explanation of the two months — Nissan and Iyar — as being one concept.)	וכן מבאר בזוהר חלק ג' דף צ"א ע"ב ודף צ"ה ריש) ע"ב בביאורו ענין מילה ופריעה, ודף קי"ז ע"ב ודף קנ"ב ע"ב בביאורו ענין ב' חדשים הנזכרים לעיל — (ניסן ואייר — מבחן שהוא ענין אחד
And according to this, the matter of “<i>In the third month after the children of Israel went out of the land of Egypt</i>” refers to the third level of circumcision, which is the revelation of the atarah — and this is what was said above about the level of Kesser (crown), which is the level of silence and bitul of the created beings, higher than the levels of ratzoh and ishapcha.	ולפ"ז — ענין "בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים" — הוא ענין הבחינה השלישית דמילה, שהוא ענין גלוי העטרה. והינו כמו שנופר לעיל בענין בחינת פתר שהוא בחינת שתיקה ובטול דנבראים — למעלה מבחינת רצוא ואתהפךא
And this level is drawn in the third month mentioned above — and this is precisely the concept of the revelation of the atarah, for atarah means crown, which is the crown from below to above — silence and bitul — and likewise according to Kabbalah, it is known that through milah, the three chassadim (kindnesses) are drawn and revealed (as mentioned in Likkutei Torah, Parshas Lech Lecha).	ובחינה זו נמשכת בחדש השלישי הנזכר לעיל. וזהו ממש ענין גלוי העטרה — כי עטרה היא בחינת פתר. והינו פתר שממטה למעלה — בחינת שתיקה ובטול הנזכר לעיל. וכן על פי הקבלה ידוע — שעל ידי המילה נמשכים ונתגלו ג' חסדים, וכמו שכתוב בלקוטי תורה פרשת לך לך
And it is known that the Kesser of Ze'ir Anpin and Nukvah that is revealed on Shavuos is drawn and revealed from the Chesed within Tiferes, and it is that which is revealed through the peri'ah (uncovering), which corresponds to bitul and Kesser from below to above.	וידוע שהפטר דזו"ן שבשבועות נמשך ונתגלה מחסד שבתפארת, והוא המתגלה על ידי הפריעה, והינו שעל ידי הבטול ממטה למעלה — בחינת פתר ושתיקה — נמשך אחר כך פתר התורה ממעלה למטה
And this is what was stated earlier — that the sustenance of the external forces (חיצונים) is by two methods: one — through the process of Sefiras HaOmer, and the other — through the revelation of the Kesser Torah on Shavuos.	וזהו מה שנתבאר לעיל: דחיות החיצונים הוא על ידי ב' אפנים — האחד על ידי ספירת העומר, השני על ידי גלוי פתר התורה בשבועות
And this is the meaning of “<i>I am Hashem your G-d Who took you out of the land of Egypt</i>” — referring to the level of Mitzrayim (Egypt) mentioned above.	וזהו: אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים — שהוא על בחינת מצרים הנזכר לעיל
For the word Kesser (כתר) is made up of the same letters as KaReT (כרת, excision) — meaning that it severs the nurture of the external forces.	כי פתר — אותיות פרת, שפירת וניקת החיצונים

Tzemach Tzedek
Ohr HaTorah
Shavuos
לתורה שבועות תקס"ד

However, there are two levels of Kesser : one from below to above, which is the concept of revealing the atarah in milah — from the state of kares (excision) it becomes Kesser . Meaning, through cutting away the foreskin — for milah is the act of excising, as it is written “ <i>Tzipporah cut the foreskin of her son</i> ” (Shemos 4:25) — and this is through pushing away evil and transforming it.	אָבֵל יֵשׁ ב' בְּחִינֹת פֶּתֶר — הָאֶחָד מִמַּטָּה לְמַעְלָה, וְהוּא עֲנֵן גָּלוּי הַעֲטָרָה דְּמִילָה — שְׁמִבְחִינַת פֶּתֶר נַעֲשֶׂה פֶּתֶר. רָצוֹן לוֹמַר: עַל יְדֵי פְרִיטַת הָעֶרְלָה — כִּי מִילָה הִיא עֲנֵן פְּרִיטָה, וְכִמוֹ שְׁפָתוֹב בְּצַפְרָה: וְתִכְרוֹת עֶרְלַת בְּנֵה כו'. וְהִינּוּ עַל יְדֵי דְחִיַּת הָרַע וְאִתְהַפְּכָא — בָּא אַחֵר כִּדּוּ לְבַחֲבִינַת פֶּתֶר וּבִטּוּל הַנִּזְכָּר לְעֵיל
(And therefore it is written in the Poskim [halachic authorities] to stand during a milah based on the verse: “ <i>And all the people stood in the covenant</i> ” [Melachim II 23:3]).	וְלָכֵן אֵימָא בְּפוֹסְקִים לַעֲמוּד בְּשַׁעַת הַמִּילָה עַל (שֵׁם) ('.הַפְּסוּק: וַיַּעֲמֵד כָּל הָעָם בְּבְרִית כּו
And this is also the concept of Sefiras HaOmer — all from below to above. But on Shavuos it is from above to below , through the revelation of Kesser Torah it becomes KaReT to the external forces.	וְזֶהוּ גַם-כֵּן עֲנֵן סְפִירַת הָעוֹמֶר — שֶׁהַכֹּל מִמַּטָּה לְמַעְלָה. אָבֵל בְּשָׁבוּעוֹת — הוּא מִמַּעְלָה לְמַטָּה — עַל יְדֵי גָלוּי דְּכֶתֶר תּוֹרָה — נַעֲשֶׂה בְּחִינַת פֶּתֶר לְחִיצוֹנִים
And this is “ <i>I am Hashem your G-d who took you out of the land of Egypt</i> ” — from the Mitzrayim (constriction) of the Yam (sea), as above.	וְזֶהוּ: אֲנִכִּי ה' אֱלֹקֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם — מִמִּצְרַיִם יָם הַנִּזְכָּר לְעֵיל
And since by Israel there were both of these levels, therefore two crowns were tied for them.	וְלִפִּי שְׂאֵצֶל יִשְׂרָאֵל הָיוּ ב' הַבְּחִינֹת — לְכָד קוֹשְׁרוֹ לָהֶם שְׁנֵי כִתְרִים
And this is the meaning of “ <i>Who revealed this secret to My children?</i> ” — referring to the level of hidden love , which is the level of the Bris (covenant) , only that the foreskin is covering it. And it is necessary to reveal this secret — that by cutting the foreskin, the love is revealed.	וְזֶהוּ: מִי גָלָה רִזּוּי לִבִּי — בְּחִינַת הָאֱהָבָה הַמְסֻתֶּרֶת — שֶׁהִיא בְּחִינַת הַבְּרִית, רַק שֶׁהָעֶרְלָה חוֹפֶה עָלֶיהָ — וְצָרִיד: גָּלָה רִזּוּי — שֶׁעַל יְדֵי פְרִיטַת הָעֶרְלָה — מִתְגַּלֶּה הָאֱהָבָה
And this is the level of the hidden chassadim (kindnesses) , as is known from Eitz Chayim .	וְהִיא בְּחִינַת הַחֲסָדִים הַמְסֻתָּים כְּנוֹדָע בְּעֵץ חַיִּים

[NOTE: Summary]

The Tzemach Tzedek masterfully weaves a multi-layered explanation showing how **Sefiras HaOmer** and **Shavuos** parallel the stages of **bris milah** and the soul's elevation from impurity to pure Godly connection. He outlines three primary phases:

1. **Nissan / Bris Milah – Sōr MēRa**: Leaving Mitzrayim (Egypt) represents the initial act of spiritual escape from evil—analogous to the cutting of the foreskin (עור הערלה). This act corresponds to the *Sōr MēRa* (turn from evil) stage of Divine service.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavuos

לתורה שבועות תקס"ד

2. **Iyar / Priah – Aseh Tov**: The inner refinement during Sefiras HaOmer represents *priah*, the uncovering of the crown (עטרה), symbolic of the *aseh tov* (do good) aspect. This is not merely about distancing from evil but actively transforming permitted desires into tools for holiness—a phase of *it'hapcha* (transformation).
3. **Sivan / Kesser Torah – Bitul**: Shavuot corresponds to the ultimate revelation: the **Kesser Torah** (Crown of Torah), which is accessed through total **bitul** (self-nullification) and **silence** (“עמידה”, “שתיקה”). This is where the soul no longer cries out in fiery yearning (*ratzoh*) but stands still in complete humility before the Infinite (*shuv*). The two crowns placed on Bnei Yisrael correspond to “נעשה” (complete surrender) and “נשמע” (inner understanding), both of which are keys to drawing down the Crown of Torah.

A key mystical insight: just as milah reveals the inner crown physically, the Avodah of Sefiras HaOmer and Shavuot reveals the **hidden love (אהבה המסותרת)** of the soul—a Divine secret covered by the “foreskin” of ego and materialism. This secret is “who revealed this to My children?”—a reference to the innate, buried yearning of the Jewish soul once the coverings are removed.

Practical Takeaway

The journey from Pesach to Shavuot is not merely about counting days. It is a transformative ascent:

- **First**, identify and remove the “foreskin” in your life—habits, media, or thoughts that block your connection.
- **Second**, don't just avoid negativity—**transform** your neutral activities (eating, conversation, hobbies) into holy experiences.
- **Finally**, cultivate silence. Practice *bitul* during prayer—not just verbal praise but quiet surrender, especially during the Amidah.

Only by passing through these stages—**cutting**, **uncovering**, and **standing silently in awe**—can one truly receive the Crown of Torah.

Chassidic Story – The Tzemach Tzedek and the Secret of the Crown

When the **Tzemach Tzedek** was a young child, he once approached his grandfather, the **Alter Rebbe**, and asked, “Why do we receive *two* crowns for saying ‘נעשה ונשמע’? Shouldn't one be enough?”

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

לתורה שבועות תקס"ד

The Alter Rebbe looked deeply at him and said: “Because when a Jew says ‘נעשה’—*we will do*—he is cutting away the foreskin that blocks his inner self. But when he says ‘נשמע’—*we will understand*—he is uncovering the crown within. And for revealing such a secret, two crowns are given.”

Years later, the Tzemach Tzedek himself would expound this theme in his *Shavuos* discourses, explaining how **milah**, **Sefiras HaOmer**, and **Shavuos** all unfold the same cosmic pattern: from concealment to crown. At the conclusion of one such teaching, he reportedly said, “This is why silence in Shemoneh Esrei is holier than the fire of Krias Shema—because only when you cease speaking, can you begin to receive.”

 Source: *Ohr HaTorah, Shavuos; Derech Mitzvosecha, Mitzvas Milah; Sefer HaMa'amarim 5585; Likkutei Sichos vol. 23. END NOTE]*